

## πλανήτης

**πλανήτης, ο**, ουσ. [<αρχ. πλανήτης (ενν. άστήρ) <πλανῶμαι], ο πλανήτης·

- είναι από άλλον πλανήτη, βλ. φρ. ζει σε άλλον πλανήτη·

- ζει σε άλλον πλανήτη, είναι τελείως εκτός πραγματικότητας, έχει τέλεια άγνοια για όλα όσα συμβαίνουν γύρω του: «καλά, σε άλλον πλανήτη ζει ο δικός σου και δεν ξέρει πως κάθε χρόνο πρέπει να υποβάλλει φορολογική δήλωση;». Σαν τέτοιος πλανήτης αναφέρεται συνήθως ο Άρης. Πρβλ.: σ' άλλον πλανήτη εγώ φαίνεται γεννήθηκα, αφού ακόμα, όπως τότε, σε λατρεύω, χαρές που δίνει η ζωή μας, τις αρνήθηκα και σένα μόνο που με πλήγωσες γυρεύω (Λαϊκό τραγούδι)·

- ήρθε από άλλο πλανήτη, βλ. φρ. ζει σε άλλο πλανήτη.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας